

**[Glistrup.]**

Jeg tror roligt, at vi kan sige, at med den afstemning, som nu foretages, deler vi 1 mia kr. ud til visse kredse i befolkningen. Det har været svært at få halet tallene ud af skatteministeriet, fordi man altså har haft sine besværigheder med, om man fra regeringens side skulle støtte eller ikke støtte det. I de perioder, hvor man vil støtte, ligger man i sine talangivelser uhyre lavt nede i, hvad det koster. I de perioder, hvor man ikke synes om forslaget, begynder vi så at få nogle mere dokumenterede tal frem, hvorfra vi så kan foretage vore beregninger. Det er en af de ulykkelige ting, der faktisk er ved at udvikle sig i dansk folkestyre, at det parti, som sidder på regeringsmagten, i den grad kan variere med de tal, der kommer, alt efter om det nu er et forslag, man synes om eller ej. Vi havde nogle eksempler på det i går, vi har mange eksempler på det i dag, vi kommer til et eksorbitant eksempel på det, når vi kommer frem til sygelønsproblemerne, og det er i allerhøjeste grad en sørgelig udvikling. Men vi fik da i en af regeringens lyse perioder nogle tal frem, ud fra hvilke vi kan skønne, at her er tale om simpelt hen at smide 1 mia kr. ud.

Nu bevares, det at smide 1 mia kr. ud, det kan da godt være fornuftigt, hvis det går til et godt formål, men det, vi er samlet for her, er to ting, det er for at bekæmpe arbejdsløsheden, og det er for at bekæmpe valutagælden. Hvad er det så, milliarder smides ud til? Ja, den smides for det første ud til, at man skal til at begunstige produktionsfaktoren kapital fremfor produktionsfaktoren arbejde. Der kan da være mange gode grunde i masser af situationer til at skulle tilskynde til teknologiske fremskridt, men at man lige præcis i øjeblikket i den nuværende beskæftigelsessituation skal til at sige: nu begunstiger vi alt det, der kan skabe nogle flere arbejdsløse. Det er det, der gøres, når man i den grad favoriserer, at man skal bruge kapital fremfor at bruge arbejdskraft.

Men den anden side af sagen, nemlig: hvor går pengene så hen? Ja, de går i alt væsentligt til udenlandske maskinfabrikanter, for det, som det her virkelig kommer til at spille en rolle med, det er til at indforskrive dyrt legetøj, for nu kan virksomhederne virkelig tillade sig at lave de dyre, fine investeringer, hvad enten det så er til at bringe maskinerne i cellofan, eller det er til af prestigemæssige grunde at vise det frem. Når man får at vide, at man får et skattefradrag på 1,1 mill. kr., hver gang man inve-

sterer 1 mill. kr., så det tør nok siges, at det er noget, som indicerer, at man kan tillade sig at gå ud med ganske aldeles meningsløse investeringer.

Samfundsmæssigt er det altså formentlig bedre, om vi havde sendt milliarder ud til at købe negerkys til nogle børn i Uganda eller noget lignende end til at bruge den på den måde, vi her anvender milliarder. Men under alle omstændigheder må man sige, at det her er et forslag, som virkelig viser, at regeringen er svag, når den, til trods for at den så udmærket var klar over alle forslagens dårlighed — og det fremhævede man mange gange — så ud af den buket, som man fik fra venstre og konservative, netop valgte et forslag, der i alle henseender er så skadeligt og så dyrt, som det her er. Det viser, hvordan man altså fra regeringens side faktisk ikke har sorteret efter det saglige. Jeg opfordrer meget, meget kraftigt til, at man stemmer imod dette lovforslag.

**Camre (S):**

Det er et helt nyt element i fremskridtpartiets politik, at man hellere skulle bruge pengene til børnene i Uganda end til erhvervsinvesteringer. Det lover jo godt for afstemningerne i fremtiden om u-landsstøtte.

Jeg vil gerne sige, at det tal, som hr. Glistrup her nævnte, 1 mia kr., er langt, langt ud over det realistiske. Når man tager hensyn til, hvad der er den sandsynlige udnyttelse af det foreliggende lovforslag — når det nu bliver lov — så løber det op i  $\frac{1}{4}$  mia kr., og hr. Glistrup overdrev altså ikke mindre end 4 gange.

Jeg vil gerne sige, at dette lovforslag ikke stammer fra den socialdemokratiske regering. Vi kunne godt tænke os andre måder at bruge disse midler på, men det har været et led i et forlig, hvis hovedelement har været en samlet beskæftigelsesstøtte, et samlet incitament, til at sætte hænder i arbejde, og som sådan må jeg opfordre til at stemme for det foreliggende lovforslag.

**Bollmann (CD):**

Som det er nævnt, har der fra ministerens side været en del tvivl om, hvor meget dette lovforslag egentlig vil koste, alt efter om det var et forslag, man kunne støtte eller skulle være imod.

Fra CDs side har vi taget forbehold, men vi tror på, at det beløb, der nu fremgår af til-